

Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău
Judecător: Gh. Mîțu
Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Guzun, I. Cimpoi și V. Brașoveanu

D E C I Z I E

13 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii:

Valentina Clevadî

Tamara Chișca-Doneva, Galina Stratulat,
Ion Druță și Iuliana Oprea

examinînd recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu
Răspundere Limitată „Nutsagromol” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun.
Chișinău, privind anularea actului administrativ,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, prin care s-a
respins apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, fiind menținută
hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 01 aprilie 2016,

A C O N S T A T A T:

La 15 septembrie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Nutsagromol” a depus
cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău,
privind anularea actului administrativ.

În susținerea pretențiilor a indicat că la 30 iunie 2015, Inspectoratul Fiscal de Stat
mun. Chișinău a emis decizia nr. 1229/2/8 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale,
prin care a calculat Societății cu Răspundere Limitată „Nutsagromol” obligații fiscale sub
formă de impozit pe venit, amenzi și penalități în sumă totală de 2531423 lei, dispunând
încasarea acestora la bugetul de stat.

Organul fiscal, pentru a decide astfel ar fi constatat diminuarea impozitului pe venit
pentru perioada fiscală a anului 2013 cu 185906 lei și pentru perioada fiscală a anului
2014 cu 1712178 lei. Diminuarea impozitului pe venit la sursa de plată în sumă de 2874
lei din plățile direcționate spre achitare nerezidentului „Setotruk”, România, întocmirea
incorectă a declarațiilor cu privire la impozitul pe venit pentru anii 2013-2014. A fost
aplicată majorare de întârziere în mărime de 50114 lei, pentru neachitarea în termen a

impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător, 137 lei pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit reținut la sursa de plată aplicând amendă pentru încălcările legislației fiscale în mărime de 569425 lei, în mărime de 30 % pentru pretinsa diminuare a impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător, 862 lei în mărime de 30 % pentru pretinsa diminuare a impozitului pe venit reținut la sursa de plată, 3000 lei pentru prezentarea informației neautentică în declarațiile privind impozitul de venit din activitatea (forma VEN12) pentru anii 2013 și 2014 și darea de seamă (forma IRV 14) pentru luna iulie 2014, suma de 6927 lei pentru netransferarea în termenii stabiliți a impozitului pe venit în rate pentru anul 2014, dispunând micșorarea pierderilor fiscale pentru anul 2013 cu suma de 405989 lei.

Reclamantul Societatea cu Răspundere Limitată „Nutsagromol” a mai precizat că decizia menționată a fost contestată în prealabil prin contestație, iar prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 194 din 06 august 2015, contestația respectivă a fost respinsă.

Cu decizia nr. 194 din 06 august 2015 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău de respingere a contestația, reclamata a făcut cunoștință la 18 august 2015, parvenită prin intermediul serviciului poștal.

Solicită Societatea cu Răspundere Limitată „Nutsagromol” anularea deciziei nr. 1229/2/8 din 30 iunie 2015 asupra cazului de încălcare fiscală.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 01 aprilie 2016, a fost admisă cererea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Nutsagromol”. A fost anulată integral decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1229/2/8 din 30 iunie 2015, emisă asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Nutsagromol” (f.d. 181, 183-188, vol. 20).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a concluzionat că cerințele invocate în acțiune se încadrează în prevederile Legii, din care motive a decis admiterea cererii de chemare în judecată.

Întru motivarea soluției, instanța de fond a reținut că majoritatea actelor de achiziții au fost întocmite în perioada de timp când la Societatea cu Răspundere Limitată „Nutsagromol” a fost instituit posturi fiscale, fiind aplicate semnăturile inspectorului fiscal, iar contractele de vânzare-cumpărare internațională și declarațiile vamale confirmă exportul mărfii. Totodată, instanța de fond a respins ca inadmisibile probele prezentate de Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău și anume, declarațiile și explicațiile martorilor audiați în cadrul controlului fiscal care neagă tranzacțiile/livrările și extrasele din registrul fiscal de stat privind decesul persoanelor care a efectuat tranzacțiile/livrările, motivând respingerea lor prin faptul că proba cu martori și explicațiile persoanelor fizice sunt inadmisibile prin prisma art.211 alin.(1) din Codul Civil, deoarece valoarea actelor de achiziție depășește suma de 1 000 lei, iar confirmarea decesului persoanei are loc prin actede stare civilă, eliberate de organele de stare civilă.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 06 aprilie 2016, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016, a fost respins apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 01 aprilie 2016 (f.d. 254-264, vol. 20).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 21 decembrie 2016, a fost admis recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016, cauza fiind remisă pentru rejudecare în instanța de apel – Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători (f.d. 23-29, vol. 21).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, a fost respins apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 01 aprilie 2016 (f.d. 47, 48-60, vol. 21).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant sunt neîntemeiate și nu și-au găsit reflectarea în probele acumulate la materialele dosarului.

Întru motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, din cumulul de probe anexate la materialele dosarului, a fost demonstrat faptul achiziționării de către Ssocietatea cu Răspundere Limitată „Nutsagromol” a mărfii, iar toate îndoielile apărute la aplicarea legislației fiscale se va interpreta în favoarea contribuabilului.

Astfel, instanța de apel a indicat că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural, în consecință adoptând o hotărâre întemeiată.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 28 aprilie 2017, Serviciul Fiscal de Stat a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca nefondată.

În motivarea recursului a invocat faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Copia deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 07 martie 2017 (f.d. 61, vol. 21), însă la materialele dosarului nu sunt anexate probe care ar certifica data recepționării de către recurent a copiei deciziei de recurate.

Prin urmare, instanța de recurs consideră recursul ca fiind depus în termen.

La 26 mai 2017 în adresa intimatei a fost expediată copia recursului declarat de Serviciul Fiscal de Stat, iar la 12 iunie 2017, în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit referința prin care intimata Societatea cu Răspundere Limitată „Nutsagromol” a solicitat recpingerea recursului ca fiind inadmisibil.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat întemeiat și care urmează a fi admis.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Analizând criticile invocate asupra temeiniciei deciziei recurate, Colegiul consideră că acestea sunt întemeiate, ori soluția instanței de apel în speță este eronată, adoptată cu încălcarea normelor de procedură, care afectează legalitatea deciziei contestate și însuși conținutul unui proces echitabil.

Prin prisma art. 6 CEDO și art. 241 din Codul de Procedură Civilă, întru asigurarea legalității și temeiniciei hotărîrii, instanțele de judecată au obligația de a-și motiva hotărîrile, care trebuie să cuprindă circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părților și legile de care s-a călăuzit instanța.

Colegiul notează că, în esență, instanța de apel nu a examinat cererea de apel, ci s-a limitat la preluarea aprecierilor instanței de fond, în strictă corespundere cu abordarea Societatea cu Răspundere Limitată „Nutsagromol”, ignorând atât probele prezentate de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, cât și circumstanțele de fapt și de drept ale pricinii, care sunt evidente.

În susținerea concluziei date, Colegiul reține că, deși prin prisma prevederilor art. 24 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, în speță sarcina probațiunii este pusă pe seama recurentului – Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, instanțele de judecată ierarhic inferioare au abuzat de norma de drept citată, evitând cel puțin să pătrundă în esența argumentelor și probelor evidențiate de organul fiscal.

Conform art. 211 alin. (1) din Codul Civil, la care fac referire instanțele de judecată ierarhic inferioare, nerespectarea formei scrise a actului juridic face să decadă părțile din dreptul de a cere, în caz de litigiu, proba cu martori pentru dovedirea actului juridic.

În sensul normei de drept citate supra, nu poate fi ignorat faptul că, probele prezentate de organul fiscal și percepute de instanțele de judecată ierarhic inferioare ca fiind declarații subiective ale unor persoane fizice, sunt în realitate declarațiile/explicațiile părților sau persoanelor care au încheiat tranzacțiile pretinse a fi încheiate în speță și nicidecum nu pot fi apreciate ca fiind persoane terțe sau aferente acestor pretinse tranzacții.

Actele pricinii certifică faptul că la 15 septembrie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Nutsagromol” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 1229/2/8 din 30 iunie 2015, emisă asupra cazului de încălcare fiscală comisă de Societatea cu Răspundere Limitată „Nutsagromol”.

Decizia nr. 1229/2/8 din 30 iunie 2015, a fost emisă de către Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, în urma examinării actului de control fiscal nr. 5-672939, prelungit pe formularul nr. 3-538264 din 11 iunie 2015, conform căreia s-a calculat suplimentar pentru plată la buget impozit pe venit din activitatea de întreprinzător a Societății cu Răspundere Limitată „Nutsagromol” în sumă de 1898084 lei, impozit pe venit la sursa de plată în mărime de 2874 lei, majorare de întârziere în sumă totală de 50251 lei și aplicate amenzi în sumă totală de 580214 lei, precum și s-au micșorat pierderile fiscale ale anului 2013 cu 405989 lei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție analizând situația de fapt din prezenta speță, în raport cu probele anexate la dosar, consideră oportun de a reitera prevederile art. 7, alin. alin. (1) și (2) din Legea contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007, care statuează expres că standardele de contabilitate constituie baza ținerii contabilității și raportării financiare de către entități și sînt parte componentă a cadrului juridic al Republicii Moldova. Pentru entitate, standardele de contabilitate sînt obligatorii și acestea se selectează în conformitate cu art. 4. Entitatea este obligată să țină contabilitatea și să întocmească situațiile financiare în modul prevăzut de prezenta Lege, de standardele de contabilitate, de planul de conturi contabile și de alte acte normative aprobate în conformitate cu art. 11 alin. (2) lit. a).

În acest sens, instanța de recurs menționează că legiuitorul în norma citată a stabilit cert obligativitatea agentului economic de a duce contabilitatea întreprinderii și să întocmească actele necesar/obligatorii ce țin de activitatea economică a întreprinderii.

Colegiul menționează că în conformitate cu pct. 1 din Hotărîrea Guvernului nr. 294 din 17 martie 1998, cu privire la executarea decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 406-II din 23 decembrie 1997, a fost aprobat nomenclatorul formularelor tipizate de documente primare cu regim special. Anexa nr. 1 stabilește nomenclatorul formularelor tipizate de documente primare cu regim special care conform pct. 8 sunt acte de achiziție a mărfurilor, acte de achiziție a serviciilor de locațiune și a cheltuielilor aferente, borderou de achiziție a laptelui.

În conformitate cu prevederilor art. 19, alin. (6) din Legea contabilității, documentele primare întocmite vor conține următoarele elemente obligatorii:

a) denumirea și numărul documentului; b) data întocmirii documentului; c) denumirea, adresa, IDNO (codul fiscal) al entității în numele căreia este întocmit documentul; d) denumirea, adresa, IDNO (codul fiscal) al destinatarului documentului, iar pentru persoanele fizice – codul personal; e) conținutul faptelor economice; f) etaloanele cantitative și valorice în care sînt exprimate faptele economice; g) funcția, numele, prenumele și semnătura, inclusiv digitală, a persoanelor responsabile de efectuarea și înregistrarea faptelor economice.

Potrivit art. 20, alin. (2), lit. d) din aceeași Lege, formularele tipizate cu regim special se utilizează în cazul achiziționării activelor de la furnizori - cetățeni.

Prin prisma normelor de drept materiale citate, instanța de recurs reține argumentul recurentului precum că Societatea cu Răspundere Limitată „Nutsagromol”, în cazul achiziției mărfurilor de la persoanele fizice era obligat să întocmească actele de achiziție a mărfurilor cu respectarea prevederilor art. 19 alin. (6) din Legea contabilității.

Mai mult decît atît, agentul economic urma să respecte prevederile instrucțiunii privind modul de completare a actului de achiziție a mărfurilor, aprobată prin Ordinul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova nr. 130 din 30 septembrie 2010 și să includă în formularele actelor primare datele personale ale destinatarului, care corespund realității.

În acest sens, instanța de recurs punctează faptul că potrivit pct. 1 al instrucțiunii „Privind evidența, eliberarea, păstrarea și utilizarea formularelor tipizate de documente primare cu regim special”, elaborată în baza decretului Președintelui Republicii Moldova

nr. 406-II din 23 decembrie 1997, „Privind unele măsuri de asigurare a disciplinei financiare” – toate entitățile, care potrivit legislației în vigoare, au obligativitatea ținerii contabilității, utilizează în procesul desfășurării activității economico-financiare formulare corespunzătoare în regim special care confirmă operațiunile economice efectuate.

Potrivit prevederilor pct. 2 al instrucțiunii aprobate prin Ordmul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova nr. 130 din 30 septembrie 2010, actul de achiziție a mărfurilor este un formular tipizat care se întocmește de către entitate în cazul achiziției mărfurilor (valorilor, bunurilor, inclusiv produselor agricole), de la persoanele fizice, care nu practică activitate de întreprinzător (cetățeni), indiferent de momentul achitării mijloacelor bănești, iar pct. 5 din aceeași instrucțiune stabilește exhaustiv modul de completare a actului de achiziție a mărfurilor.

Colegiul remarcă faptul că atât prim instanță, cât și instanța de apel, nu au dat o apreciere corectă probelor administrate la dosar și anume procesele-verbale de audiere a martorilor, care au fost preluate de la persoanele fizice de către organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție, ulterior remise către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău prin scrisoarea nr. 1951 din 27 martie 2015 și explicațiile primite de la persoanelor fizice oferite inspectorilor fiscali din cadrul Inspectoratelor Fiscale teritoriale Hîncești, Caușeni, Nisporeni, Strășeni, Șoldănești, Anenii Noi, Bălți etc, prin care persoanele fizice numele cărora sunt vizate în actele de achiziții atribuite de intimatul – reclamant la deduceri, neagă ferm faptul livrării miezului de nuci, cât și primirea mijloacelor bănești de la Soceietatea cu Răspundere Limitată „Nutsagromol”.

Totodată, este incorectă poziția instanțelor inferioare prin care au opinat că motivul care a determinat persoanele fizice să invoce date de identitate eronate sau să nege faptul comercializării miezului de nuci, este frica față e organul fiscal. Mai mult, concluziile primei instanțe, menținute prin decizia instanței de apel au la bază numai alegațiile Soceietății cu Răspundere Limitată „Nutsagromol”, iar în acest sens nu au fost prezentate careva probe care să certifice circumstanțele pretinse.

Colegiul reține că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 21 iunie 2016, reprezentantul Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a solicitat anexarea la materialele dosarului a extraselor de la Serviciul de Stare Civilă, privind înregistrarea actului/lor de deces (f.d. 250, vol. 20).

Deși în procesul-verbal nu a fost consemnată acceptarea probelor prezentate, Colegiul remarcă faptul că instanța de apel a acceptat administrarea probelor prezentate de reprezentantul Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, ori în decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016, instanța de apel dă o apreciere acestor certificate și concluzionează că prezentarea informației privind înregistrarea actului de deces a unor persoane care ar fi livrat marfă Societății cu Răspundere Limitată „Nutsagromol” nu demonstrează pe deplin legalitatea actului administrativ (f.d. 263, vol. 20).

O asemenea abordare nu poate fi percepută decât acceptarea de către instanța de judecată ierarhic inferioară a tranzacțiilor/livrărilor efectuate de către persoane decedate, fapt ce evidențiază în speță o examinare superficială și arbitrară a cauzei.

În aceeași ordine de idei, Colegiul notează că, deși instanța de apel a apreciat actele prezentate de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău ca fiind întocmite fără a întruni exigențele stabilite de Lege, instanța a evitat elucidarea aspectului respectiv și în partea ce ține de actele Societății cu Răspundere Limitată „Nutsagromol”, care nemijlocit au stat la baza deciziei nr. 1229/2/8 din 30 iunie 2015, ori argumente în acest sens au fost formulate de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău atât în cererea de apel, cât și în cursul examinării pricinii, însă au fost ignorate de instanța de apel. În special, Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a accentuat necorespunderea documentelor primare întocmite de entitate, care a și dictat emiterea deciziei organului fiscal asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către Societate cu Răspundere Limitată „Nutsagromol”, circumstanțe care, reieșind din specificul litigiului în cauză și din competențele instanței de apel, nu puteau fi ignorate, fiind esențiale pentru justa soluționare a cauzei.

Prin urmare, instanța de recurs precizează că Societatea cu Răspundere Limitată „Nutsagromol” avea obligația de a întocmi actele de achiziție și achitarea mijloacelor bănești și să verifice identitate persoanelor fizice conform unui act de identitate.

În ceastă ordine de idei, Colegiul reține argumentul recurentului cu referire la faptul că nici prima instanță și nici instanța de apel, nu s-au expus asupra atribuirii la cheltuieli a sumelor de bani (pentru anul 2013 - 469300 lei și pentru anul 2014 - 483155 lei, suma totală de 952955 lei), în baza actelor de achiziții întocmite între Societatea cu Răspundere Limitată „Nutsagromol” și persoanele fizice decedate anterior momentului întocmirii/semnării acestora.

Or, la dosar sunt anexate înscrisuri și anume extrasul din Registrul fiscal de stat cât și informația privind înregistrarea actului de deces eliberată de către Serviciul Stare Civilă, care certifică faptul că persoanele menționate în unele acte de achiziții întocmite în perioada anilor 2013-2014, erau decedate la momentul comercializării miezului de nuci și nici într-un caz nu puteau să livreze în adresa Societății cu Răspundere Limitată „Nutsagromol” miezul de nuci, cu atât mai mult să semneze actele de achiziții.

Instanța de recurs menționează că instanțele inferioare nu s-au referit la probele și argumentele prezentate de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău și anume nu au apreciat sub nici o formă faptul că în actele de achiziții au fost indicate eronat codurile personale ale cetățenilor de la care s-a efectuat achizițiile de miez de nuci.

Prima instanță și instanța de apel nu au remarcat faptul că la întocmirea actelor de achiziții Societatea cu Răspundere Limitată „Nutsagromol”, a dedus la cheltuieli sume în baza actelor de achiziție, la întocmirea cărora au fost introduse coduri personale ale persoanelor care nu corespund realității.

În continuare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție punctează că este neîntemeiată poziția primei instanțe, menținută prin decizia instanței de apel precum că majoritatea actelor de achiziții au fost întocmite în perioada de timp când la Societatea cu Răspundere Limitată „Nutsagromol” fusese instituit post fiscal, iar pe actele de achiziții este aplicată semnătura funcționarului fiscal responsabil de funcționarea postului fiscal.

Or, în nici un act de achiziție nu este indicat cine este semnatarul, nefiind indicat numele, prenumele și funcția semnatarului, în aceste condiții, instanțele inferioare nu au determinat titularul semnăturii, bazându-se doar pe afirmațiile verbale ale reprezentanților Societății cu Răspundere Limitată „Nutsagromol” precum că, semnătura aparține funcționarului fiscal responsabil de postul fiscal, ceea ce nu corespunde adevărului.

La dosar nu sunt anexate probe pertinente care să certifice că semnăturile de pe actele de achiziții sunt efectuate de către funcționarul fiscal responsabil de funcționarea postului fiscal instituit la Societatea cu Răspundere Limitată „Nutsagromol”.

Prin prisma probelor anexate la dosar, instanța de recurs precizează că transportatorul nerezident a prezentat copia certificatului de rezidență, care în conformitate cu prevederile art. 91 alin. (1) Codul fiscal, persoanele menționate la art. 90 din același Cod, rețin și achită un impozit în mărime de 12% din plățile direcționate spre achitare nerezidentului aferente veniturilor de la art. 71 alin.(1), lit. m) Cod fiscal, care prevede că venituri ale nerezidenților obținute în Republica Moldova se consideră veniturile din transportul internațional maritim, aerian, feroviar sau rutier, cu excepția cazurilor în care transportul se efectuează numai între punctele de destinație situate în afara Republicii Moldova.

În acest sens, Colegiul consideră oportun de a reitera prevederile art. 8 pct. 1 Convenția încheiată între Guvernul Republicii Moldova și Guvernul României din 21 februarie 1995, pentru evitarea dublei impunerii pe venit și pe proprietate și prevenirea evaziunii fiscale, care statuează expres că profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor, vapoarelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare și rutiere de un rezident al unui Stat Contractant vor fi impozabile numai în acest Stat Contractant.

Astfel, pentru a beneficia de facilitatea fiscală la impozitul pe venit în conformitate cu Convenția nominalizată, conform art. 793 alin. (2) Cod fiscal, nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venit, până la data achitării venitului, un certificat de rezidență eliberat de autoritatea competentă din statul său de rezidență.

Certificatul de rezidență se prezintă în original, pentru fiecare perioadă fiscală în care se achită venitul, indiferent de numărul, regularitatea plăților și de tipul venitului achitat. În cazul în care certificatul de rezidență nu a fost prezentat pentru perioada fiscală respectivă, se vor aplica prevederile legislației fiscale din Republica Moldova.

Nu poate fi reținută abordarea intimatului în vederea respingerii recursului Serviciului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, având în vedere că omisiunile și erorile instanței de judecată ierarhic inferioare afectează grav legalitatea și temeinicia deciziei din 21 iunie 2016, fiind lezate însuși principiile generale de drept.

Instanța de recurs punctează că în cadrul controlului fiscal efectuat la Societatea cu Răspundere Limitată „Nutsagromol”, s-a stabilit că reclamantul-intimat nu a dispus de Certificatul de rezidență în original, prin urmare situația respectivă nu cade sub incidența prevederilor art. 8 pct .1 din Convenția sus enunțată, respectiv acesta urmă să aplice prevederile legislației fiscale din Republica Moldova.

În concluzie, Colegiul precizează că decizia nr. 1229/2/8 din 30 iunie 2015 emisă de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, în urma examinării actului de control fiscal nr. 5-672939, prelungit pe formularul nr. 3-538264 din 11 iunie 2015, efectuat la Societatea cu Răspundere Limitată „Nutsagromol”, este legală, circumstanță care atrage

netemeinicia pretențiilor invocate în cererea de chemare în judecată, din care considerente urmează a fi respinse.

Din considerentele sus-menționate și avînd în vedere faptul că circumstanțele pricinii au fost constatate pe deplin de către prima instanță și instanța de apel, însă normele de drept material și procedural au fost aplicate eronat, nefiind necesară verificarea suplimentară de dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, a casa decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunea urmează să fie respinsă.

În conformitate cu art. 445, alin. (1), lit. b) CPC, colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se admite recursul declarat Serviciul Fiscal de Stat.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017 și hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 aprilie 2016, pronunțate în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Nutsagromol” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, privind anularea actului administrativ, cu pronunțarea unei noi hotărîri după cum urmează:

Cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Nutsagromol” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, privind anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1229/2/8 din 30 iunie 2015, emisă asupra cazului de încălcare fiscală comisă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Nutsagromol”, se respinge ca neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

judecători

Valentina Clevadî

Tamara Chișca-Doneva

Galina Stratulat

Ion Druță

Iuliana Oprea